

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של מובאה story- מעשה O	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ ! proof- ראייה
מקרא- key:	

מגילה-מגילה נקראת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
למה נמנו שנותיו של ישמעאל - כדי ליחס בהן שנותיו של יעקב. דכתיב (בראשית כ"ה) ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים. כמה קשיש ישמעאל מיצחק - ארביסר שנין. דכתיב (בראשית ט"ז) ואברם בן שמינים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם, וכתוב (בראשית כ"א) ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו. וכתוב (בראשית כ"ה) ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם. בר כמה הוה ישמעאל כדאחילידי יעקב - בר שבעים וארבעה, כמה פיישן משניה - שתין ותלת.	דאמר מר:											◇
היה יעקב אבינו בשעה שנתברך מאביו בן ששים ושלוש שנה, וכו' בפרק מת ישמעאל, דכתיב (בראשית כ"ח) וירא עשו כי ברך וגו' וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל אחות נביות, ממשמע שנאמר בת ישמעאל אני יודע שהיא אחות נביות? מלמד שקידשה ישמעאל ומת, והשיאה נביות אחיה שתין ותלת, וארביסר עד דמתילידי יוסף - הא שבעין ושבעה. וכתוב (בראשית מ"א) ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה - הא מאה ושבע, שב דשבעא ותרתי דכפנא - הא מאה ושיתסר, וכתוב (בראשית מ"ז) ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייד, ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה, מאה ושיתסר הויין אלא שמע מינה: ארבע עשרה שנין דהוה בבית עבר - לא חשיב להו.	ותניא:											◇
היה יעקב בבית עבר מוטמן ומשמש ארבע עשרה שנה לאחר שירד יעקב אבינו לארם נהרים.	דתניא:											◇
יצא משם וכו' לו לארם נהרים. נמצא, כשעמד על הכאר בן שבעים ושבע שנה.												◇
ומגלן דלא מיענש											ז	◇
נמצא, יוסף שפירש מאביו עשרים ושתיים שנה כשם שפירש יעקב אבינו מאביו.	דתניא:											◇
דיעקב תלתין ושיתא הויין											ז	◇
אלא: ארביסר דהוה בבית עבר לא חשיב להו.												◇
סוף סוף דבית לבן עשרין שנין הויין											ז	◇
אלא, משום דאשתהי באורחא תרתין שנין.												◇
יצא מארם נהרים וכו' לו לסכות, ועשה שם שמונה עשר חודש, שנאמר (בראשית ל"ג) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות.	דתניא:											◇
ובבית אל עשה ששה חדשים והקריב זבחים.												◇
הדרן עלך מגילה נקראת												◇

מגילה-הקורא למפרע		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הקורא את המגילה למפרע - לא יצא.											■	יז. מ
קראה על פה, קראה תרגום בכל לשון - לא יצא.											■	יז.
אבל קורין אותה ללועזות בלעז, והלועז ששמע אשורית יצא.											■	יז.
קראה סירוגין, ומתנמנם - יצא.											■	יז.
היה כותבה, דורשה, ומגיהה, אם כוון לכו - יצא, ואם לאו - לא יצא.											■	יז.
היתה כתובה בסם ובסיקרא ובקומוס ובקנקנתום, על הנייר ועל הדפתרא - לא יצא, עד שתהא כתובה אשורית, על הספר, ובדיו.											■	יז.
מנא הני מילי?										^		יז. ג
דאמר קרא ככתבם וכזמנם למפרע לא - אף כתבם למפרע לא.	רבא:									!		יז.
מידי קריאה כתיבה הכא? עשייה כתיבה, דכתיב להיות עשים את שני הימים										ז		יז.
אלא מהכא: דכתיב והימים האלה נזכרים ונעשים - איתקש זכירה לעשייה, מה עשייה למפרע לא - אף זכירה למפרע לא.										!	◇	יז.
וכן בהלל, וכן בקריאת שמע, ובתפלה.	תנא:										■ ◇	יז.
הלל מנלן?										^		יז.
דכתיב (תהלים ק"ג) ממזרח שמש עד מבואו.	רבה:									!	◇	יז.
(תהלים ק"ח) זה היום עשה ה'	רב יוסף									!	◇	יז.
(תהלים ק"ג) יהי שם ה' מברך	רב אויא:									!	◇	יז.
מהכא: (תהלים ק"ג) מעתה ועד עולם.	רב נחמן בר יצחק, ואיתימא רב אחא בר יעקב:									!	◇	יז.
קריאת שמע											■ ◇	יז. <
קריאת שמע ככתבה דברי רבי	דתניא: [רבי]									◆ ■	◇	יז.
בכל לשון.	הכמים:									◆ ■	◇	יז.
מאי טעמא דרבי?										^		יז.
אמר קרא: (דברים ו') והיו - בהויתן יהו.	[רבי]									!	◇	יז.
ורבנן מאי טעמיהו?										^		יז:
אמר קרא (דברים ו') שמע - בכל לשון שאתה שומע.	[רבנן]									!	◇	יז:
ורבי נמי, הא כתיב שמע										ז		יז:
ההוא מיבעי ליה: השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיו.	[רבי]									!	◇	יז:
כמאן דאמר: הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו - יצא.	ורבנן סברי:									■	◇	יז:
ורבנן נמי, הכתיב והיו										ז	◇	יז:
ההוא מיבעי ליה שלא יקרא למפרע.	[רבנן]									!	■ ◇	יז:
ורבי, שלא יקרא למפרע מנא ליה?										ז	◇	יז:
מדברים הדברים.	[רבי]									!	◇	יז:
ורבנן										ז		יז:

דברים הדברים לא משמע להו.	[רבנן]	!							ז:
לימא קסבר רבי כל התורה כולה בכל לשון נאמרה, דאי סלקא דעתך בלשון הקודש נאמרה - למה לי למכתב והיו?					ז				ז:
אצטריך, סלקא דעתך שמע כרבנן - כתב רחמנא והיו.				!					ז:
לימא קסברי רבנן כל התורה בלשון הקודש נאמרה, דאי סלקא דעתך בכל לשון נאמרה - למה לי למכתב שמע?					ז				ז:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא והיו כרבי - כתב רחמנא שמע.				!					ז:
תפלה מנא לן?							■		ז:
שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה.	דתניא:						■		ז:
מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר.	רבי יוחנן, ואמרי לה במתניתא תנא:						■		ז:
מנין שאומרים אבות - שנאמר (תהלים כ"ט) הבו לה' בני אלים	תנו רבנן:						■		ז:
ומנין שאומרים גבורות - שנאמר (תהלים כ"ט) הבו לה' כבוד ועז							■		ז:
ומנין שאומרים קדושות - שנאמר (תהלים כ"ט) הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש.							■		ז:
ומה ראו לומר בינה אחר קדושה - שנאמר (ישעיהו כ"ט) והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו, וסמך ליה וידעו תעי רוח בינה.							■		ז:
ומה ראו לומר תשובה אחר בינה - דכתיב (ישעיהו ו') ולבבו יבין ושב ורפא לו.							■		ז:
אי הכי לימא רפואה בתרה דתשובה			ז	ז					ז:
לא סלקא דעתך, דכתיב (ישעיהו נה) וישב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלות.			!	!					ז:
ומאי חזית דסמכת אהא, סמוך אהא			ז						ז:
כתב קרא אחרינא: (תהלים ק"ג) הסלה לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי.			!						ז:
למימרא דגאולה ורפואה בתר סליחה היא? והכתיב ושב ורפא לן									ז:
ההוא - לאו רפואה דתחלואים היא, אלא רפואה דסליחה היא.									ז:
ומה ראו לומר גאולה בשביעית?							^		ז:
מתוך שעתידין ליגאל בשביעית, לפיכך קבעוה בשביעית	רבא:			!					ז:
בששית - קולות, בשביעית - מלחמות, במוצאי שביעית בן דוד בא.	והאמר מר:			ז					ז:
מלחמה נמי אתחלתא דגאולה היא.				!					ז:
ומה ראו לומר רפואה בשמינית?							^		ז:
מתוך שנתנה מילה בשמינית, שצריכה רפואה, לפיכך קבעוה בשמינית.	רבי אהא:			!					ז:
ומה ראו לומר ברכת השנים בתשיעית							^		ז:
כנגד מפקיעי שערים, דכתיב: (תהלים י') שבר זרוע רשע, ודוד כי אמרה - בתשיעית אמרה.	רבי אלכסנדר:			!					ז:
ומה ראו לומר קיבוץ גלויות לאחר ברכת השנים - דכתיב (יחזקאל ל"ו) ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשא לעמי ישראל כי קרבו לבוא.							■		ז:
וכיון שנתקבצו גלויות - נעשה דין ברשעים, שנאמר: (ישעיהו א') ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגך, וכתיב (ישעיהו א') ואשיבה שפטיך כבראשנה.							■		ז:
וכיון שנעשה דין מן הרשעים - כלו המינים, וכולל זדים עמהם, שנאמר: (ישעיהו א') ושבר פשעים וחטאים יחדו.							■		ז:
וכיון שכלו המינים - מתרוממת קרן צדיקים, דכתיב (תהלים ע"ה) וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק, וכולל גירי הצדק עם הצדיקים, שנאמר (ויקרא י"ט) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן, וסמך ליה וכי יגור אתכם גר.							■		ז:
והיכן מתרוממת קרנם - בירושלים, שנאמר (תהלים קכ"ב) שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך.							■		ז:
וכיון שנבנית ירושלים - בא דוד, שנאמר: (הושע ג') אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם.							■		ז: